

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie R. Ż. skazanego z art. 300 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego A. L. od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 19 lipca 2022 r., sygn. VII Ka 605/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 16 lutego 2021 r., sygn. VII K 788/19

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 3 i 4 a contrario

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić bez rozpoznania przyjętą kasację jako niedopuszczalną z mocy ustawy,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania prowadzonego w związku z kasacją obciążyć oskarżyciela posiłkowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 16 lutego 2021 r., sygn. VII K 788/19 R. Ż. został skazany za popełnienie przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat. Sąd z opisu czynu przypisanego oskarżonemu wyeliminował jedno z zachowań zarzuconych w akcie oskarżenia oraz zmienił kwalifikację prawną. Po rozpoznaniu apelacji prokuratora, obrońcy oskarżonego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 19 lipca 2022 r., sygn. VII Ka 605/21 utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Od tego wyroku kasację na niekorzyść skazanego wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego. W kasacji podniesione zarzuty rażącego naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Zatem *a contrario* nie jest dopuszczalne wniesienie kasacji na niekorzyść, gdy osoba, której dotyczy kasacja, została prawomocnie skazana. Z kolei art. 523 § 4 k.p.k. stanowi, że ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz przez podmioty wymienione w art. 521 k.p.k. Wniesiona kasacja nie spełnia warunków określonych w art. 523 § 3 – 4 k.p.k. W tej sprawie doszło bowiem do prawomocnego skazania R. Ź. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat. Nie zaistniały też okoliczności powodujące dopuszczalność kasacji od wyroku Sądu odwoławczego, w szczególności pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nie sygnalizował, iż zaistniało uchybienie wskazane w art. 439 k.p.k. Nadto nie ulega wątpliwości, że zmiana kwalifikacji prawnej, czy też opisu czynu przypisanego skazanemu dokona przez sąd pierwszej instancji, nie powoduje, iż zmianie uległ status R. Ź. jako osoby skazanej. Obciążenie oskarżyciela posiłkowego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w art. 637a k.p.k. i art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.